

Krusovszky Dénes

UTOLSÓ HAJNAL AZ ORIZABÁN

Hogy a megbocsátás mit jelent, arra most már semmi kedvem nincs válaszolni, de lassan mindent megemésztek, mintha egy nagyobb test gyomra lennék, és erre

csak most jöttem volna rá. Feloldom a hajnalt, az összes gúnyos nevetést, megfeszülő izmot. Míg a napfelkeltét nézik mellettem, ráfröccsenek csendben

az arcukra – vegyük úgy, hogy én ezzel búcsúzom. A tengerfenék kegyetlen, ezt mondtam egyszer, de akkor a felszín

még kegyetlenebb. A megbocsátásról tényleg nincs mit mondanom, a hajó mint egy gyáva állat, hirtelen megremeg.

Új Forrás, 2010/4.

(Krusovszky Dénes 1982-ben született Debrecenben. Verset ír.)